

de offentlige Arbejder saaledes, at vi i den Arbejdsløshedsperiode, som vi have i Øjeblikket, tage haardt fat.

Men saa kommer Spørgsmaalet, hvad skal det være for offentlige Arbejder, og der tilstaar jeg, at jeg ikke er enig med Forslagsstillerne. Jeg kan ikke se, at der er vundet saa overmaade meget ved at bygge om herinde i København. Jeg maa tilstaa, at mit ringe Begær efter Nybygninger er tilfredsstillet i Øjeblikket, saa selv om jeg ønskede, at Københavns Kommune skulde rive enkelte Kvarterer ned i min Valgkreds, som virkelig ere værd at rive ned, bør det, man skulde bygge, være Arbejderboliger. Jeg tror, det er min ærede Kollega, den ærede 2den Landstingsmand for København, Hr. Holger Petersen, der har antydnet en Gang, at der kunde være Rimelighed for at bygge ordentlige Arbejderboliger inde i selve København, fordi København efterhaanden affolkes, og der er en hel Del Arbejdere, der dog bør bo inde i selve Byen. Men det agter man ikke at gøre. Efter hvad der fremgaar af Forhandlingerne i Borgerrepræsentationen, særlig af Forslagsstilleren, Christiansens, og ogsaa af Mindretallets Ordførers Udtalelser, er det Meningen at bygge Forretningsbygninger. Der omtales stadig Forretningsbygninger, og det er ret naturligt. Hvis de Herrer ville benytte Erfaringerne for Eksempel fra Aabenraa-Kvarteret, hvor Grundene have kostet 100 Kr. pr. Kvadratalen, eller fra Færvergade, hvor Grundene staa i 150 Kr. pr. Kvadratalen, fordi Husene der desværre have indbragt den meget store Husleje, der indvindes af de smaa Lejligheder, ville De se, at af Købesummen gaar største Delen til at betale Grunden, til Grundspekulationen. Jeg anser det derfor ikke for helt klogt at gaa den Vej.

Der er sket Henvendelse til mig om, at jeg i denne Sag skulde være skikkelig, da den højtærede Konseilspræsident har været saa elskværdig og imødekommende, og jeg gentager, at jeg ogsaa gerne vilde være elskværdig og imødekommende, men det staar for mig saaledes, at der ikke er naaet overmaade meget ved dette Forslag. Muligvis vil det kunne gavne, men Gavnen vil være meget lille. Jeg kan ikke se andet, og derfor vil jeg sige, at Forslaget er sikkert vel ment og maaske ogsaa meget godt, men jeg synes blot, det ikke er godt til det Formaal, der tilstræbes. Hvis de Herrer ville læse de Udtalelser, som Finansborgmesteren nylig fremkom med, ville de Herrer se, at han selvfølgelig

var velvillig — hvad skal en socialdemokratisk Finansborgmester være andet overfor et saadant Forslag —, han var overstrømmende velvillig, men hans Slutningsbemærkninger vare ikke velvillige alligevel, for selv om Finansborgmesteren er Socialdemokrat, er han alligevel Finansborgmester, og en Mand, der faar et Borgmesterembede, faar ikke blot en Fuldmægtig, men ogsaa Forstand. Det er for Resten ligesaa, naar man bliver Minister.

Der er en anden Vej, der er nok saa god, og det er at forcere de offentlige Arbejder. Vi have baade Københavns Banegaard og Boulevardbanen. De Arbejder kunne forceres i højeste Grad, og saa kunde man standse igen om nogle Aar og lade være at køre i saa stærk Fart. Om 2—3 Aar kunne vi atter køre med mindre Fart med de offentlige Arbejder. Særlig gælder det om de ny Baner, som den højtærede Ordfører for Reformpartiet (Thomas Larsen) omtalte. Der er Baner, vi alle ønske helst skulde kunne benyttes i Dag, jeg tænker paa en for hele Landet saa betydningsfuld og velsignelsesrig Bane som Give—Herning-Banen, det er maaske den af alle Banerne, som det er allervigtigst at faa anlagt saa hurtigt som muligt. Og Dobbeltsporet over Fyn og Ringsted—Næstved-Banen, som ogsaa er en meget vigtig Bane, om end maaske nødvendig af andre Grunde end Give—Herning-Banen. Det forekommer mig at være det rigtige at forcere disse Arbejder, thi saa gøre de Penge straks Gavn, der ere bevilgede, og saa kan man lade være at bevilege dem i Fremtiden. Det, jeg forlanger, er med andre Ord, at de offentlige Arbejder, der nu kunde være Tale om at fremme, skulde være Arbejder, der skulde gøres alligevel, kun skulde de fordeles klogt. Det agter ogsaa min Gruppe at fremlægge Forslag om, for saa vidt som vi ønske, at der til hurtig Fremme af saadanne Arbejder, der ere paabegyndte, eller til hvis Paabegyndelse der er Lovhjemmel — og her tænkes særlig paa Anlæget af ny Statsbaner, Københavns Banegaard og Christiansborg Slot —, stilles 10 Mill. Kr. til Raadighed for Ministeren for offentlige Arbejder ud over det paa Finansloven for 1908—09 hjemlede Beløb. Det er en fornuftig Anvendelse af Pengene, og jeg tror ikke, det særlig er Statens Opgave at være den lille Laanekasses Konkurrent.

Zahle: Da Aarsagen til den nu eksisterende Arbejdsløshed maa være den, at den Byggesvindel, der har hærget denne By i mange Aar, omsider er afsluttet, er